युगचक्रयोरंतरं मध्यं प्राप्य परिस्पंदन् तिर्यक्चेष्टमानोधुर्यइव उद्भ्रांतहृदयत्वादिविशिष्टोऽभवत्॥१२॥ संस्तभ्य विकलंचित्तमितिशेषः॥१३॥ ईदृश्याः सपुत्रायास्त्याग
एवोचितइत्याशयेनाह ॥ यस्तेइति ॥ मंत्रकृतः गृभ्णामीतिमंत्रेणसंस्कृतः संत्यजामि तत्प्रयुक्तंव्यवहारं त्यजामि ॥ स्वजं स्वस्माज्जातं तवपुत्रंच त्वयासहत्यजामि ॥१४॥
किंच रामाभिषेकोमयाऽशक्यनिवारणइत्याह ॥ प्रयातेत्यादि ॥ उदयनंप्रति उदयंप्रतिलभ्य तदर्थं अभिषेकार्थं कल्पितैरामाभिषेकसंभारैरभिषेकंकर्तुं गुरुजनोमां त्वर
यिष्यति ॥ अतोगुरुजनानुरोधेन मया रामःकारयितव्यः कृताभिषेकःकारयितव्यः एवंसति त्वया मत्सलिलक्रियानकार्येत्याह ॥ मृतस्येत्यादि ॥ माकुर्वितिशेषः
॥१५॥१६॥ क्रोधातिशयेनोक्तमेवार्थं पुनराह ॥ सपुत्रयेतिइतिकृतकतीर्थौ ॥ ममतु प्रतिभाति सूर्योदयंप्रलभ्याभिषेकंकर्तुं त्वरयिष्यति अतःसएव मयाकर्तव्यइ

उद्भ्रांतहृदयश्चापिविवर्णवदनोऽभवत्॥सधुर्योवैपरिस्पंदन्युगचक्रांतरंयथा॥१२॥विकलाभ्यांचनेत्राभ्यामपश्यन्निवभूमिपः॥
कृच्छ्राद्धैर्येणसंस्तभ्यकैकेयीमिदमब्रवीत्॥१३॥ यस्तेमंत्रकृतःपाणिरग्नौपापेमयाधृतः॥ संत्यजामिस्वजंचैवतवपुत्रंसहत्वया
॥१४॥प्रयातारजनीदेविसूर्यस्योदयनंप्रति॥अभिषेकायहिजनस्त्वरयिष्यतिमांध्रुवं॥१५॥रामाभिषेकसंभारैस्तदर्थमुपकल्पि
तैः॥ रामःकारयितव्योमेमृतस्यसलिलक्रियां॥१६॥सपुत्रयात्वयानैवकर्तव्यासलिलक्रिया॥व्याहंतास्यशुभाचारेयदिरामाभिषे
चनं॥१७॥नशक्तोद्यास्म्यहंद्रष्टुंदृष्ट्वापूर्वंतथामुखं॥हतहर्षंतथानंदंपुनर्जनमवाङ्मुखं॥१८॥ त्याज्यार्थः॥ त्वंतु त्याज्यैवेतिभावः॥ ननु
मयिजीवत्यां कथंरामाभिषेकोभविष्यति तत्राह ॥ यदि गुरूनप्यवज्ञाय रामाभिषेचनं व्याहंतासि तद्विघातंकरिष्यसि तदाभिषेकार्थं कल्पितैरामाभिषेकसंभारैःमृत
स्यमे सलिलक्रियां मया रामःकारयितव्यः ॥ क्रोधादाह ॥सपुत्रयेति॥ ननुकिमनेनात्मवैधव्यव्यवसायेन पुत्रादप्यात्मनःप्रियत्वादात्मनःकामायसर्वंप्रियंभवतीतिश्रुतेरत
आह ॥ नशक्तइति ॥ तथामुखं तादृशमुखवंतं ऊर्ध्वविकसितमुखंदृष्ट्वा पुनरिदानीं आवाङ्मुखं म्लानं द्रष्टुंनशक्नोमि ॥ एवंच तादृशजीवनापेक्षया मरणंमेश्रेयइति सर्व
थामयामर्तव्यमितिभावः ॥ १७ ॥ १८ ॥